

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ



ΜΗΝΥΜΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2006

Πρὸς

τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν Πιστὸ Λαὸ

ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Πάλι ἡ Ἐκκλησία μᾶς συγκαλεῖ σὲ πανήγυρι γιὰ νὰ χαροῦμε, γιὰ νὰ γιορτάσουμε καὶ κατὰ τὸν ἀποστολικὸ λόγον, γιὰ νὰ προσκυνήσουμε «τὸ μεγάλο μυστήριον τῆς πίστεώς μας, ὁ Θεὸς φανερώθηκε σαρκωμένος» (πρὸς Τιμόθεον Α' γ' 16).

Τὸ ὑπερφυῆς τοῦτο γεγονὸς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου τῆς δόξης, ὁ Ὅποιος κατέβηκε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ ταπεινώθηκε γιὰ μᾶς «μέχρι θανάτου καὶ μάλιστα θανάτου σταυρικοῦ» (πρὸς Φιλιππησίους β' 8), ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῆς πανηγύρεώς μας καὶ τῆς ἐορτῆς μας σήμερα, ἀλλὰ καὶ αἰώνια.

Οἱ ἱεροὶ εὐαγγελιστὲς μᾶς ὑποδεικνύουν τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο καὶ μεῖς ὀφείλουμε νὰ προσέλθουμε στὴν ἐορτή.

Ἄφ' ἑνὸς μᾶς ἀναφέρουν ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι στάθηκαν μὲ σεβασμό, πίστι καὶ ταπείνωσι μπροστὰ στὴν φάτνη καὶ στὸν ταπεινωθέντα ἀπὸ τὴν εὐσπλαγχνία Του γιὰ μᾶς Κύριο τῆς δόξης. Αὐτοὶ εἶναι ἡ Μητέρα Του, ὁ Ἰωσήφ, οἱ Ποιμένες, οἱ Μάγοι, ἡ φύσις ὁλόκληρη (Λουκᾶς β' 10).

Ἄφ' ἑτέρου μᾶς ἀναφέρουν τὸν Ἡρώδη καὶ τοὺς Ἱεροσολυμίτες, οἱ ὅποιοι ταραχθήκαν καὶ φοβήθηκαν γιὰ τοὺς δικούς τους λόγους ὁ καθένας, ἀπὸ τὸ θεόσταλτο μήνυμα τῆς γεννήσεως τοῦ προαιώνιου Θεοῦ (Ματθαίου β' 3).

Αὕτῃ ἡ στάσις καὶ ἡ κατάστασις εἴτε τῆς χαρᾶς εἴτε τοῦ φόβου βιώνεται προσωπικῶς ἀπὸ τὸν κάθε ἄνθρωπο σὲ σχέσι μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Κύριος διάκειται μὲ εὐσπλαγχνία πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἀγία Γραφὴ διακηρύττει ὅτι: «Ὁ Θεὸς θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ σωθοῦν καὶ νὰ λάβουν πλήρη γνῶσι τῆς ἀλήθειας» (πρὸς Τιμόθεον Α' β' 4). Ὅλοι ὅμως οἱ ἄνθρωποι δὲν Τὸν δέχονται κατὰ τὸν λόγο καὶ πάλι τῆς ἀγίας Γραφῆς «ἦλθε νὰ ζῆση μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν τὸν δέχθηκαν» (Ἰωάννου α' 11).

Οἱ ταρασσόμενοι ἀπὸ τὴν παρουσία Του καὶ τὴν δύναμί Του Τὸν ἀρνοῦνται καὶ σκέπτονται μὲ ποιοὶ τρόπο θὰ Τὸν φονεύσουν (Ματθαίου β' 16-18).

Ὅσοι βιώνουν τὴν λύτρωσί τους, σκύβουν καὶ προσκυνοῦν τὸν Θεὸ καὶ Λυτρωτὴ καὶ Σωτήρα, ὅπως ἡ Θεοτόκος καὶ Παρθένος Μαρία (Λουκᾶ α' 46-55).

Ὅσοι χαίρονται, προσέρχονται στὴν ἐορτή, ὅπως οἱ Μάγοι, μὲ τὰ δῶρα τους (Ματθαίου α' 11), δηλαδή τὴν πίστι στὸ μυστήριο, τὴν ὁμολογία τῆς θεότητός Του καὶ τὴν ταπείνωσί τους μπροστὰ στὸ ἀπαστράπτον καὶ φανερούμενο θεϊκὸ μεγαλεῖο καὶ προσκυνοῦν τὸν ταπεινομένο Κύριο τῆς δόξης.

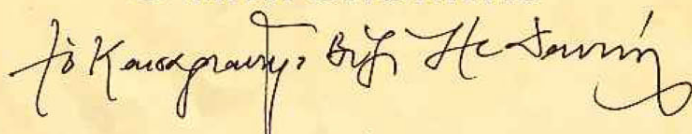
“Όσοι χαίρονται, όπως οί Ποιμένες, ανταποκρίνονται στην πρόσκλησι καὶ προτροπὴ τῶν Ἀγγέλων καὶ σπεύδουν νὰ βεβαιωθοῦν γιὰ τὸ γεγονός, ὅπως ὁ Κύριος τοὺς τὸ γνώρισε (Λουκᾶ β’ 8-20). Ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται σ’ ὅσους κινοῦνται ἀπὸ ἀγαθὴ πρόθεσι γι’ αὐτὸ καὶ βεβαιώνονται, ὅτι ὅλα ὅσα ὁ Θεὸς ὑποσχέθηκε στοὺς ἀθρώπους τὰ πραγματοποιεῖ.

Μὲ αὐτὴ τὴν ἐμπειρία τῆς πίστεώς τους «Καὶ οἱ ποιμένες ἐπέστρεψαν δοξάζοντας καὶ ὑμνώντας τὸν Θεὸ γιὰ ὅλα ὅσα ἄκουσαν καὶ εἶδαν, τὰ ὁποῖα ἦταν ἀκριβῶς, ὅπως τοὺς τὰ εἶχε πεῖ ὁ ἄγγελος» (Λουκᾶ β’ 20). “Ὅπως αὐτοὶ ἔτσι κι ἐμεῖς ἄς ζοῦμε «προσπαθώντας νὰ ἀποκτήσωμε πλήρως τὴν γνῶσι τοῦ θελήματός Του μὲ τὴν ἀπόκτησι ὅλης τῆς πνευματικῆς σοφίας καὶ συνέσεως» (πρὸς Κολοσσαεῖς α’ 9, 10).

Εὐχομαι μὲ πατρικὴ ἀγάπη «νὰ κραταιωθῆτε μὲ δύναμι διὰ τοῦ Πνεύματός του στὸν ἐσωτερικὸ ἄνθρωπο, νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διὰ τῆς πίστεως στὶς καρδιές σας, νὰ εἰσθε ριζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι μὲ ἀγάπη, γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ καταλάβετε μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς ποιό εἶναι τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος καὶ τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος τῆς συγκαταβάσεως καὶ τοῦ θείου ἐλέους τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ γνωρίσετε βιωματικὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἢ ὁποῖα ὑπερβαίνει τὴν γνῶσι, γιὰ νὰ πλουτισθῆτε μὲ ὅλο τὸν πλοῦτο τοῦ Θεοῦ» (πρὸς Ἐφεσίους γ’ 16-19).

Ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένα

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ



† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ